

“Als historiadors els ha fet il·lusió que fes una novel·la sobre la Catalunya del XVII”

Bea Cabezas (Barcelona, 1976) s'estrena amb *El monestir de les ombres*, novel·la ambientada a la Barcelona posterior a la revolta dels Segadors. Ha estat publicada per Alisis. La nova autora és llicenciada en periodisme i ha treballat a EL TEMPS i a l'Avui.

—L'origen del llibre és un encàrrec, com molts dels llibres d'aquesta mena?

—Sí. Em van trucar d'Ara Llibres perquè iniciaven el segell Alisis, de novel·la històrica i best-sellers catalans, i em van dir que havia de sortir-hi el monestir de Pedralbes. Igualment, em van indicar que el segle XVII era interessant perquè hi havien passat moltes coses, al monestir. El 1645, vaig veure, va començar la reconstrucció del claustre, una bona oportunitat, atès que és un monestir de clausura, perquè hi entrava i en sortia força gent. A partir d'aquí em van donar total llibertat a l'hora de crear la història.

—Sempre que hi hagués alguna intriga, no?

—En efecte. I també un conflicte polític. I un bon recorregut pels escenaris, tant del monestir com de la ciutat.

—I que hi hagués algun mort violent, i un secret que pot fer perillar moltes coses, suposo.

—Això és meu. El que volia era barrejar la novel·la policíaca amb la novel·la històrica. Barrejar la intriga i el misteri de l'assassinat, i un investigador que ho volgués descobrir, més el context polític, amb la guerra dels Segadors, i un país dividit entre els qui volien aliar-se amb França i els qui volien tornar al domini espanyol, més per qüestions econòmiques que no per ideologia. I, entremig, el poble, amb el sentiment català, que defensaven dia a dia no ser espanyols ni francesos, sinó catalans.

—L'editorial va intervenir en el procés de redacció?

—Primer vaig presentar un guió, amb allò que passava a cada capítol, i els va agradar. No van fer gaires canvis. Després vaig fer el primer esborrany i també els va agradar bastant. Sí que vam parlar del final, de com acabar el llibre. Però ha estat un procés bastant ràpid.

—Molta feina de recerca històrica?

—Sí. Vaig parlar amb diversos historiadors: d'historiadors del monestir, de la ciutat i de l'època, a un historiador de la

Bea Cabezas publica la novel·la històrica *El monestir de les ombres*, a Alisis, segell del grup Ara Llibres.

medicina, perquè l'investigador és un metge.

—No us van rebre amb recel?

—Em van rebre amb els braços oberts. El segle XVII està molt abandonat i els feia il·lusió que els demanés bibliografia sobre aquest segle. Mentre fossis rigorós amb les dades, ja se sentien satisfets.

—Per què està abandonat, tot i que els editors hi han pensat?

—Està abandonat en comparació amb l'època medieval i amb uns altres episodis més coneguts, com ara la guerra civil. Potser perquè no era una època d'esplendor. Però explica el futur del país. Ajuda a comprendre el 1714. És un període fascinant, per aquesta raó. Hi comença el procés de castellanització de Catalunya. Però això és una idea meua. Alguns dels historiadors la comparteixen, però no tots. El cas és que la majoria de novel·les històriques són situades a l'època medieval.

—Els vostres assessors la van llegir, un cop feta la primera redacció?

—No. La van llegir els dos historiadors que assessoren l'editorial. Només em van dir que corregís un parell de coses, perquè quedessin més ben explicades. En això, vaig insistir-hi molt. Per a mi és molt important que la informació històrica sigui rigorosament certa, que els personatges no facin res que no haurien pogut fer en aquell temps.

—La dificultat devia ser de combinar les descripcions del monestir i la ciutat sense trencar el ritme de l'acció, oi?

—Exactament. El que he procurat és que l'acció et permeti de fer un recorregut per la ciutat. Així, l'escenari sempre és present. I mai abusar de la descripció, que no és el meu estil.

—El crim apareix ben aviat. Per consell editorial?

—Per a engrescar el lector. Evidentment, la premissa de l'editorial era que calia enganxar-lo des de les primeres pàgines. També hi he volgut donar un ritme molt "cinematogràfic", entre cometes. Cada capítol canvia d'escenari. El lector actual està acostumat a tenir molts estímuls al mateix temps. L'objectiu era tenir una intriga potent i donar molta informació, sense avorrir el lector. Que de mica en mica s'interessés pels fets històrics, que per a mi és el més important.

Lluís Bonada